

Soldaterne bedre Forhold, men man kan ikke, som Loven nu en Gang er, føre den Slags Agitation uden at gøre sig medskyldig.

Anders Nielsen: Der er to Ting, som trænge sig paa ved Betragtningen af det Spørgsmaal, vi her beskæftige os med. Den ene er, at der i enhver Hær, ogsaa i den danske, maa og skal være Disciplin, og at for saa vidt Overtrædelser af den fornødne Disciplin komme ind under Begrebet Mytteri eller Overfald paa overordnede, maa der være strenge Straffe derfor. Den anden Ting, man maa fæste Opmærksomheden paa, er, at ingen bør dømmes, før der er afgjort Sikkerhed for, at hans Sag er fuldkommen oplyst, og at han har faaet det fyldigst mulige Forsvar, og at der ved større Straffe bør være en Appelinans til ny Undersøgelse og Dom. Derfor er det naturligt, at vi her i Tinget Tid efter anden have bestræbt os for at fremkalde saadanne Forandringer i den militære Retspleje, at slige Forholdsregler kunde blive gennemførte. Og som Bestræbelsen har været det før, vil den ogsaa være det fremdeles. Men, som den højtærede Forsvarsminister oplyste, have Forholdene formede sig saaledes, at den Kommission, der har været nedsat til Udarbejdelse af Forslag til Omordning af den militære Retspleje, ikke er bleven færdig med sine Overvejelser, i alt Fald ikke saaledes, at der foreligger en samstemmende Betænkning fra den. Naar man saa i øvrigt ser hen til, at vi i Forsvarskommissionen for Tiden beskæftige os med hele den militære Ordning og Rigsdagen beskæftiger sig med den borgerlige Retsplejes Omdannelse, forekommer der mig ikke at være Anledning til at angribe eller anklage det nuværende Ministerium for, at der ikke fra det i dette Øjeblik foreligger Forslag til Omordning af den militære Retspleje. I alt Fald er der ikke mere Anledning til at rette Angreb paa Ministeriet J. C. Christensen i dette Øjeblik, end der var til at rette Angreb paa Ministeriet Deuntzer for et Aar eller to Aar siden for, at der ikke fra dettes Side fremkom et saadant Forslag.

Idet jeg nævner dette, kan jeg ikke tilbageholde en Beklagelse af visse Omstændigheder ved den Sag, som har givet Anledning til Forespørgslen. At Forespørgslen er rejst, er i og for sig ret rimeligt og naturligt, navnlig, naar der foreligger et saadant Tilfælde som her, hvor Offentligheden ikke er kendt med De-

taillerne i den Sag, som har fremkaldt denne strenge Dom, hvorefter flere Mennesker komme til at hense 2—3 Aar i Forbedringshuset. Men den Agitation, der er ført i Forbindelse med denne Sag, maa i høj Grad beklages. Det maa i høj Grad beklages, at man har benyttet denne Sag i partipolitisk Øjemed, til Angreb paa den nuværende Regering, thi dertil indeholder den ingen som helst Anledning, og det er beklageligt, at denne Sag har medført endogsaa saadanne Optøjer som dem, vi have læst om og hørt om paa Platanvej og i Cort Adalersgade. Men det synes, som om vi ere komne godt paa Vej i den Retning ved den Agitation, der er ført under Ledelse af det Parti, der har ført Agitationen her, naar vi lægge Mærke til, hvorledes man før disse Optøjer paa Platanvej og i Cort Adalersgade har marcheret i Optog til Vestergade og der fremkaldt den kedelige Situation, at en Mands Næve er kommen i en uheldig Berøring med en anden Mands Stok. Den Agitation, der giver sig saadanne Udslag, er ikke af det gode.

Lad os være enige om at beklage de Forhold, vi her se, men lad os ikke dømme, før vi have Akterne paa Bordet, før vi have Rede paa samtlige herhen hørende Forhold. Lad os være enige om, at vor militære Strafferetspleje er forældet, selv om vi samtidig maa erkende, at det er muligt, for ikke at sige sandsynligt, naar man ser paa den Straffeliste, som er læst op for os, at under hvilken som helst Strafferetspleje vilde Dommen være bleven lige saa streng.

Jeg lagde derfor ogsaa med nogen Beklagelse Mærke til, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) vilde udnytte denne Sag i Retning af det politisk-agitatoriske, idet han henviste til, at Konseilspræsidenten, da han stod som Oppositionsmand, havde andre Tanker, end han maaske nu havde om dette Forhold, og at der var andre Ministre, der havde begaaet Venstrevildfarelser i ældre Tid, men som maaske ikke nu saa paa Tingene som før. At denne Sag, siger jeg, benyttes i Partiagitationens Tjeneste, er i allerhøjeste Grad beklageligt. Vi kunne samles i Beklagelsen af disse tre unge Menneskers ulykkelige Skæbne — en Skæbne, som de ganske vist ikke selv ere uden Skyld i —, vi kunne beklage, at den militære Strafferetspleje er saadan, at der ikke er ført det Forsvar, som vi fra et Venstrestandpunkt kunde ønske ført, om vi end maa erkende, at selv om det Forsvar var